

Підлітки, бажаючи «зіграти», добровільно залишають на своїх сторінках:

синий кит мене спасёт

в #тихийдом он приведёт

#f57 нам всем покоя не даёт

#f58 мы знаем, что помощь придёт

#явигре раз, два, три

#синий кит меня спаси.

Дітям висилають список треків, які вони повинні слухати кожний вечір перед сном: містичну музику без слів або таку, що текстом може спонукати до суїцидальної поведінки: Синий кит – Смерть; VACUUM – Синий кит | Тихий дом | 4:20 | f57; Синий кит – 4:20; суицид – порежу вены и уйду тихо под воду.

Більшість завдань пов'язано з порізами. Наведемо приклади завдань: на руці лезом вирізати f 57, проснутися в 4.20 і дивитися страшне відео, порізати в доль вен руку (не глибоко) тільки 3 порізи, написати в статусі #якит, встати о 4:20 та піти на дах, видряпати кита на руці (або зробити малюнок), порізати губу, тикати руку голкою протягом дня, піти на найбільш високу кришу і стояти на краю, залізти на будівельний кран, по скайпу поговорити з китом, узнати дату смерті та змиритися з цим, ні з ким не спілкуватися, дати клятву, що ти кит, зістрибнути з даху або повіситися.

У зв'язку з цим батькам в Національній поліції рекомендують:

1) приділяти увагу психологічному стану дитини; перевіряти шкірні покриви дитини на наявність пошкоджень та з'ясовувати як вони з'явилися (особливу увагу звертати на пошкодження в формі кита);

2) перевіряти записи дитини в соціальних мережах і групах, в які вони входять, зміст спілкування в приватних чатах, фото і відео файли в гаджетах;

4) з увагу на коло спілкування дитини;

5) намагатися зайняти вільний час дитини.

Головне, що потрібно робити батькам – розмовляти зі своїми дітьми. Якщо в сім'ї довірливі відносини, у підлітків не виникне потреба шукати собі друзів серед «китів» і, взагалі, самому ним стати.

Одержано 20.04.2017

УДК 159.92

Вікторія Юріївна Пивоварова,

курсант 3 курсу факультету № 3 ХНУВС

Науковий керівник: канд. психол. наук, доцент Ларіонов С. О.

ПОРУШЕННЯ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ

Як відомо, найскладнішою віковою кризою є саме підлітковий період. Багато провідних психологів займалися вивченням особливостей становлення особистості саме підлітків. Це обумовлено складними як фізіологічними, так і

психічними процесами: швидкий ріст тіла, статеве дозрівання, зміна емоційного фону, психологічна ідентифікація себе як чоловіка чи жінки, зміна мислення, формування соціальних установок тощо. Підлітковий вік виступає в ролі своєрідного мосту між дитинством та дорослістю, саме тому цей період є найважливішим в формуванні цілісної особистості, а порушення будь-якої із сфер функціонування підлітка призводить до його десоціалізації. Тобто, на певному етапі розвитку підліток може відчужуватись від основної маси соціуму і входити до певного мікросередовища (неформальної групи), що має асоціальну спрямованість.

У структурі соціалізації особистості підлітка провідною ланкою, що регулює відповідність його дій, мотивів та інтересів є цінності, вибір яких залежить від соціально-психологічних чинників (матеріальні умови життя, індивідуальні особливості, якість навчально-виховного впливу школи, сім'ї та інших інститутів соціалізації особистості).

Перелік особистісних особливостей асоціального підлітка наводить С. Кулаков, пов'язуючи їх з незрілістю, проявами інфантилізму:

1. У поведінковій сфері: егоцентризм, уникнення вирішення проблем, нестабільність відносин з оточуючими, переважно однотипний спосіб реагування на фрустрацію і труднощі, невпевненість в собі, високий рівень претензій при відсутності критичної оцінки своїх можливостей, схильність до звинувачень.

2. У афективній сфері: емоційна лабільність, низька фрустраційна толерантність, швидке виникнення тривоги і депресії, знижена або нестабільна самооцінка, поява соціофобій, агресивність.

3. Спотворення мотиваційно-потребової сфери: блокування потреб в захищеності, самоствердженні, приналежності, часової перспективи.

4. Наявність когнітивних спотворень, що підсилюють дисгармонію особистості, «афективна логіка»:

– довільне відображення (формування висновків за відсутності свідчень на їх користь, наприклад: «я – невдаха»);

– селективна вибірка (побудова умовиводів, заснованих на деталях, вивраних з контексту: «мене в школі ніхто не любить, так як я погано вчуся»);

– генералізація (побудова глобального умовиводу, заснованого на одному ізольованому факті);

– абсолютне, дихотомічне мислення (проживання досвіду в двох протилежних категоріях: «все або нічого», «світ або чорний, або білий»);

– орієнтація в житті на занадто жорсткі норми і вимоги, нетерпимість і нетерплячість, що не дозволяють відносинам особистості набути стійкості;

– персоналізація (віднесення зовнішніх подій до власної особистості при відсутності аргументів для такого зв'язку: «ця репліка не випадкова, вона стосується мене»);

– перебільшення негативних подій і мінімізація позитивних, що призводить до ще більшого зниження самооцінки, неприйняття «зворотних зв'язків», побудови своєрідної стіни між собою і соціальним оточенням.

М. Раттер інтегрував фактори ризику формування асоціальної поведінки та захисту від цього для підлітків:

1. Факторами ризику є:

– психологічні: академічна неуспішність, деморалізація у навчанні, емоційна незрілість, розлади самоконтролю, гіперактивність та дефіцит уваги, погані комунікативні навички, самотність, шкідливі звички, соціальна некомпетентність;

– соціальні: жорстоке поводження з підлітком, агресія та насильство, його покинутість, психологічна травматизація, сімейні конфлікти, сімейна дезорганізація, адиктивна поведінка батьків, втрата батьків.

2. Фактори захисту:

– психологічні: почуття безпеки, сформований самоконтроль, наявність стійких відносин, здатність долати труднощі, навички вирішення проблем, просоціальна поведінка, емоційна зрілість, самоповага, фізична розвиненість;

– соціальні: гарне виховання, сприятливі відносини між батьками, соціальна підтримка збоку сім'ї, школа, що сприяє розвитку особистості, безпечне та просоціальне найближче оточення (референтна група).

Наслідками десоціалізації підлітків є відсутність соціально прийнятої лінії поведінки, не сформованість комунікативної компетенції, невизначеність сфери самореалізації, а також відсутність моральної свідомості, що в подальшому призводять до дезадаптації особистості у дорослому житті.

Одержано 20.04.2017

УДК 159.92

Маргарита Анатоліївна Ткаченко,

курсант 3 курсу факультету № 3 ХНУВС

Науковий керівник: канд. психол. наук, доцент Ларіонов С. О.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПРАВОСВІДОМОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ

Феномен правосвідомості вивчали чимало науковців і філософів у різні епохи й періоди. Розуміння правової свідомості суспільства сучасними дослідниками суттєво відрізняється від своїх попередників.

Одним з перших вчених, який почав розглядати правосвідомість, охоплюючи не тільки міфологічний і релігійний світогляди, згідно з якими суспільний порядок покликаний встановлювати космічний та природний порядок, а й психічний фактор, був Л. Й. Петражицький. Вчений показав взаємовплив права та суспільної свідомості. Ці два феномени, в його працях, формують одне одного, а результатом такого взаємовпливу виступає правосвідомість.

Також, феномен правової свідомості у всіх її аспектах знайшов відображення у сучасних дослідженнях різних наукових галузей: психологія, право, соціологія, філософія, педагогіка тощо. Вони з'ясували, що правосвідомість